

Иконостасът е изработен от сухо и твърдо орехово дърво, доставено от самите севлиевци, което показва, че тогава тѣ доста много сж развъждали това дърво. Композицията му е удивителна. Много майсторски сж стилизиран и преплетени растителното съ животинското царство, примѣсени съ Барокови мотиви. Той представлява истински „химн“ на живота; изпѣта е пѣсень, която излиза отъ буйната и измѣчена душа на нашия прадѣдъ. Цвѣтята по него образуватъ вѣнци — корона на живота. Тѣ живи сж отворили своитѣ чашки, жадни за слънце, за роса, за свѣтлина, отъ които най-много се нуждаела тогава, па и сега, българската душа. Листата и клонкитѣ сж така преплетени, като да сж се братски прегърнали — символъ на единство, братство и любовъ. Тукъ се срѣщатъ най-много и най-често джбови и лозови листа — символи на вѣчностъ и изобилно плодородие, съ които щедро е надарена нашата хубава страна — отечество.

Царската врата (Дверитѣ)

Отъ цѣлия иконостасъ „царската врата“ представлява най-украсената му частъ. Горната частъ на Дверитѣ е изработена ажурно (прозрачна рѣзба), за рамка на която служи ламията, която загражда страничната частъ на рамката. Съ това се символизира злото — злия гений, който е обхваналъ голѣма частъ отъ земното кълбо. Птици, обаче, на дверитѣ нѣма, а само клонки, сплетени като дантела. Въ срѣдата на Дверитѣ е оставено мѣсто за иконитѣ на Св. Богородица и на Ангелъ Господень — символъ на благата вѣстъ за идването на земята на Спасителя. Надъ иконитѣ сж скулпирани по една Владикова корона, поддържана отъ птици — гълъби — символъ на царственостъ и свѣтлостъ, а самитѣ гълъби — християнска любовъ, която поддържа светостта и църковната красота.

Най-голѣмо внимание майсторътъ-рѣзбаръ е обърналъ на долната частъ на иконостаса, дето таблитѣ подъ параднитѣ икони сж богато украсени съ сцени отъ Вехтия заветъ, като е подчерталъ сътворението на Адама и Ева и тѣхното грѣхопадане. Рамкитѣ на таблитѣ (фризоветѣ) сж украсени съ мотиви: джбови листа и градинска ружа, която много обичатъ севлиевци и до днесъ садятъ въ двороветѣ си. Джбовитѣ листа въ случая символизиратъ „вѣчна слава“, а ружата — „добродетельта“, а най-голѣмата добродетель въ живота е трудътъ, благословениятъ трудъ, който много е далъ на човѣка и който тѣй много обичатъ севлиевци. Рамката (фризъ) се отдѣля отъ лекъ корнизъ, който загражда самата табла, на която се развиватъ сценитѣ, заградени отъ Барокови мотиви, красиво комбинирани и преплетени съ джбови листа и съ цвѣта — ружи. Въ срѣдата на тѣзи рамки е представена по една сцена. Тукъ човѣшката фигура е много